

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.165/1998 privind constituirea la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației a fondului pentru finanțarea cheltuielilor aferente lucrărilor agricole din sectorul vegetal și a celor pentru creșterea animalelor în perioada 1998-2000

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.165/1998 privind constituirea la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației a fondului pentru finanțarea cheltuielilor aferente lucrărilor agricole din sectorul vegetal și a celor pentru creșterea animalelor în perioada 1998-2000, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.197 din 2.11.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.165/1998 privind constituirea la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației a fondului pentru finanțarea cheltuielilor aferente lucrărilor agricole din sectorul vegetal și a celor pentru creșterea animalelor, în perioada 1998-2000, în scopul creării cadrului legal pentru ca beneficiarii de credite care nu le-au putut rambursa în anul 2000 din cauza pierderilor produse de calamitatea culturilor, să beneficieze de amânarea ratelor scadente cu maximum 360 de zile și, totodată, să aibă acces la noi credite.

Proiectul prevede, în același timp că sumele neutilizate din fond, precum și cele provenite din rambursări de credite și din dobânzi, existente la Ministerul Agriculturii și Alimentației la data de 31 decembrie 2000 se reportează în anul următor și se utilizează în continuare, în condițiile legii.

2. În raport cu procedura de legiferare aleasă de Guvern, respectiv cea prevăzută de art.114 alin.(4) din Constituție, apreciem că este necesar ca în Nota de fundamentare să se precizeze explicit în ce constă urgența și situația excepțională care să motiveze această cale, în sensul principiilor statuate prin Decizia nr.65/1995 a Curții Constituționale, potrivit cărora ordonanța de urgență se legitimează pe **necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.**

Curtea Constituțională, reconfirmând această poziție de principiu, a statuat prin Decizia nr.15/2000 că motivele invocate într-o anumită situație nu justifică calea reglementării prin ordonanță de urgență dacă nu există **"elementele necesare definirii unui caz excepțional, în sensul constatării unui pericol public major și care să nu poată fi evitat decât pe calea emiterii unei ordonanțe de urgență"**.

Totodată semnalăm că, potrivit art.31 alin.(5) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative "notele de fundamentare la ordonanțe ... se publică împreună cu actul normativ"; or, această nouă abordare implică un spor de exigență în motivarea actului normativ respectiv.

În aceste condiții, se impune ca rațiunile care evocă urgența și necesitatea reglementării avute în vedere la elaborarea prezentului proiect să fie menționate și dezvoltate în Nota de fundamentare, astfel încât să capete semnificația pe care legiuitorul constituant o conferă "cazurilor excepționale", la care fac referire dispozițiile art.114 alin.(4) din Constituție.

3. La partea dispozitivă a pct.1 este necesar ca în locul sintagmei "Titlul legii va avea ..." să se scrie "Titlul legii se modifică și va avea ...".

4. Norma propusă la alin. 1¹ al art.6 este neclară, deoarece lasă să se înțeleagă că termenul de 360 de zile se calculează de la aprobarea amânării rambursării, fără să existe o prevedere care să stabilească dacă beneficiarii creditelor urmează să facă o cerere în acest sens și în ce termen trebuie să o înainteze.

În lipsa unei astfel de dispoziții, se creează posibilitatea ca beneficiarii creditelor să poată solicita oricând aprobarea amânării, iar termenul de 360 de zile să curgă pentru fiecare în mod diferit, în raport cu data aprobării cererii.

Pentru evitarea unei astfel de situații, sugerăm ca termenul de 360 de zile să se calculeze de la data ultimei scadențe pentru rambursarea împrumutului, sau să se prevadă curgerea termenului de 360 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

În această ultimă variantă, norma respectivă ar trebui marcată ca Art.II, iar actualul articol unic va deveni Art.I.

Totodată, având în vedere că expresia "alineatul precedent" este nerecomandată de normele de tehnică legislativă, aceasta urmează să fie înlocuită prin "alin. (1)".

5. La pct.4, propunem eliminarea art.13 privind prelungirea și în anul 2001 a prevederilor legii, deoarece din titlul nou propus rezultă perioada de aplicare a legii, iar la art.15 este reglementată rambursarea creditelor. Pe cale de consecință art.14 și 15 urmează să fie renumerotate corespunzător și anume "art.12¹" și, respectiv, "art.12²".

6. La actualul art.15, având în vedere că termenul de rambursare la fond a creditelor este înscris la alin.(1), pentru a se realiza legătura tematică a alin.(2) cu dispoziția de la alin.(1), propunem reformularea părții de început a alin.(2), astfel:

"(2) Până la termenul prevăzut la alin.(1) vor fi vărsate și dobânzile ...".

Totodată, ținând seama că textul de la alin.(3) este legat tematic de conținutul alin.(2), propunem scrierea sa în continuarea acestuia.

p. PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1289/3.11.2000